

Venstres. Dette Gennemsnit er 8 950 Stemmer. Det er en Selvfølge, at man maa forlange en vis Styrke hos det Parti, der saaledes kommer til at danne Maalestokken for de øvrige Partiers Repræsentation; man maa sikre sig imod, at en Partigruppe, som tilfældigvis opnaar et særlig gunstigt Valgresultat, kommer til at bestemme Repræsentationen for de andre Partier. Derfor stilles der Forslag om, at kun Stemmegennemsnittene for de egentlige Partier, de, der er anmeldt for dette høje Tings Formand, i denne Forbindelse kommer i Betragtning samt Partier, som er anmeldt af 10 000 Vælgere, som altsaa faaar Adgang til Del i Suppleringsmandaterne; men man har saa yderligere for at udelukke tilfældige Valgresultater krævet, at det paagældende Parti virkelig skal have mønstret 10 000 Stemmer i Landet. Bestemmelsen herom finder man i Lovforslagets § 42 a.

Saa er der endelig de smaa Partiers Stilling. I Valgloven af 1920 kræves det som en Betingelse for at faa et Tillægsmandat, at et Parti enten har faaet et Kredsmandat eller ogsaa i et af de tre Omraader har faaet mindst lige saa mange Stemmer, som der i Gennemsnit er afgivet i Landet som Helhed. Denne Betingelse foreslaas her ændret, og Ændringen har sit ganske bestemte Formaal. Man vil nu kræve enten et Kredsmandat eller i et af de ni Omraader $\frac{2}{3}$ af det Stemmegennemsnit, der, efter hvad jeg nu har sagt, skal lægges til Grund ved Valgene. Der stilles saaledes til et lille Parti et vist Krav om et samlet Stemmetal; et lille Parti med over Landet stærkt splittede Minoriteter kan ikke komme i Betragtning ved Fordelingen af Tillægsmandaterne, medens derimod saadanne smaa Partier vil kunne det, som raader over et nogenlunde lokalt koncentreret Stemmetal. Ved den Ordning, der her foreslaas, vil Erhvervs-partiet kunne opnaa Tillægsmandat, og det slesvigske Parti ligesaa, i Henhold til Stemmetallene ved Septembervalget i 1920.

Da Suppleringsmandattallet bliver variabelt fra Valg til Valg, kan man naturligvis ikke paa Forhaand fastsætte, hvor mange Mandater hver Landsdel skal have. Det er fornødent at gennemføre en Spredning, og Lovforslaget tager ogsaa Sigte herpaa derved, at man foreslaar hele Landet delt i ni Omraader, medens vi hidtil kun har haft tre. Disse ni Omraader er: Hovedstaden, Sjælland, Bornholm, Lolland-Falster, Fyn, det østlige, det nordlige, det vestlige og det sydlige Jylland. En saa-

dan Omraade-Inddeling har ogsaa været drøftet i Valglovskommissionen. Man vil derigennem opnaa en saa god lokal Fordeling af Mandaterne som i det hele taget muligt. Men det maa paa Forhaand fastsættes, hvorledes denne Spredning skal finde Sted, efter som der nu ved Valgene maatte vise sig Brug for 1, 2, 3, 4 op til 71 Tillægsmandater, og bestemmende for denne Fordeling er naturligvis de paagældende Omraaders Folketal, Vælgertal og Befolkningstæthed. Man skal saa tillægge disse tre Faktorer ganske den samme Vægt som ved Omraadernes Inddeling i de 80 Valgkredse for derigennem at bevare for Omraaderne en ligelig Repræsentation indbyrdes.

Dette er ogsaa gennemført i Forslaget. Lovforslagets § 17 indeholder Bestemmelserne herom, og jeg kan henvise til Tabel 2, som ledsager Forslaget, og hvoraf det fremgaar, hvor ganske simpelt og enkelt en saadan Tabel kan indrettes. Man skulde tro, at naar der skulde opgøres, hvor mange Suppleringsmandater hvert Omraade skulde have, efter som der blev Brug for 1, 2, 3, 4 op til 71, vilde det foranledige en temmelig omfattende tabellarisk Oversigt, men ærede Medlemmer vil af Tabel 2 se, hvor simpelt det kan gøres, og paa Foden af Tabellen findes der en Vejledning til dens Benyttelse, som jeg haaber ærede Medlemmer vil finde saa klar, at Brugen af denne Tabel ingen Vanskelighed vil volde. Man kan, som det fremgaar af Tabellen, ligefrem aflæse, hvor mange Tillægsmandater der skal falde i hvert Omraade, alt efter det Antal, der bliver Brug for.

Men foruden disse almindelige Tillægsmandater foreslaar man yderligere at stille Tillægsmandater til Raadighed med det Formaal at opnaa en Mandatfordeling, som ogsaa lokalt kan virke tilfredsstillende. Hensigten hermed er, at et Parti, som hverken ved Kredsvalget eller ved Fordelingen af de almindelige Tillægsmandater har opnaaet Repræsentation i et Omraade, uagtet Partiet her har faaet flere Stemmer end det Stemmegennemsnit, der lægges til Grund ved Tillægsmandaternes Fordeling, ikke bør være urepræsenteret. Bestemmelsen er paa en Maade nødvendig for at bevare den ikke uvæsentlige Fordel med Hensyn til Mandatspredningen, som Valgloven af 1920 giver.

Hvis man ser paa det Resultat, som Valget i September 1920 vilde have givet paa Grundlag af dette Forslag, vil man finde, at Venstre i Hovedstaden opnaaede 11 384 Stemmer uden at faa Repræsenta-